

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Tome Skalice 2, Slavonski Brod

Poslovni broj: Gž R-97/2025-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA I RJEŠENJE

Županijski sud u Slavonskom Brodu u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Irene Dikanović-Terzić, predsjednice vijeća, Mirjane Šebalj Meglajec, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Draženke Ilak, članice vijeća, u pravnoj stvari prvotužiteljice Danice Reljanović iz Splita, Radovanova 6, OIB: 64877290960 i drugotužiteljice Milije Gavrilović iz Splita, Teslina 20, OIB: 40476680521, kao zakonskih nasljednica iza pok. Đurađa Šarića iz Splita, Pujanke 22, OIB: 08916405905, obje zastupane po punomoćniku Anti Udovičiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Brodograđevna industrija Split d.d., Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 11, OIB: 18556905592, zastupan po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupan po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu od 15. svibnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024, ispravljene rješenjem od 26. svibnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-40, rješenja od 22. srpnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-43, te rješenja od 3. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, ispravljenim rješenjem od 16. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, u sjednici vijeća održanoj 6. ožujka 2026.,

presudio je i riješio je

I Žalba tuženika Brodograđevna industrija Split d.d., djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično se uvažava, te se presuda Općinskog suda u Splitu od 15. svibnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024, ispravljena rješenjem od 26. svibnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-40,

1.) potvrđuje pod točkom I izreke u dijelu kojim se nalaže tuženiku da tužiteljicama na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje njihovog pok. prednika, naknadi iznos od 32.000,00 eura sa

pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 5. lipnja 2015.;

2.) preinačuje pod točkom I izreke na način da se tužiteljice odbijaju sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 4.340,00 eura, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 5. lipnja 2015.;

3.) ukida u cijelosti pod točkom II izreke u odnosu na rješenje o troškovima parničnog postupka, te se u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

II Odbija se kao neosnovana žalba tuženika Brodograđevna industrija Split d.d., te se potvrđuje rješenje od 22. srpnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-43.

III Odbija se kao neosnovana žalba tuženika Brodograđevna industrija Split d.d., te se potvrđuje rješenje od 3. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, ispravljeno rješenjem od 16. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015.

IV Tuženik se odbija sa zahtjevom za naknadu troška sastava žalbe od 8. studenog 2021.

V Tužiteljice se odbijaju sa zahtjevom za naknadu troška sastava odgovora na žalbu od 17. kolovoza 2025.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda od 15. svibnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024, ispravljene rješenjem od 26. svibnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-40, odlučeno je:

„I Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplati tužiteljicama ad 1) i ad 2) s osnova naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, njihovog sada pok. prednika, iznos od 36.340,00 EUR-a sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počev od 5. lipnja 2015. pa 31.srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za 5 (pet) postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31.prosinca 2022. po stopi propisanoj čl. 29 st. 2 ZOO-a, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.siječnja 2023.god. do 31.prosinca 2023. po stopi propisanoj čl. 29.stavka 2. ZOO-a koja određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1.

siječnja 2024. pa sve do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

II. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplati tužiteljicama prouzročeni parnični trošak u iznosu od 16.168,13 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 15. svibnja 2025. pa sve do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB-a, a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena.“

2. Rješenjem prvostupanjskog suda od 22. srpnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-43, odlučeno je:

„Odbija se prijedlog tuženika za prekidom ovog postupka.“

3. Rješenjem prvostupanjskog suda od 3. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, odlučeno je:

„I. Obistinjuje se dr. sc. Ireni Perić, stalnom sudskom vještaku - specijalistu pulmologu za davanje pisanog nalaza i mišljenja iznos od 2.460,00, kuna.

II. Nalaže se računovodstvu ovog suda, prema računu br. 5/2021 od 18. listopada 2021. god. isplatiti iznos od 2.460,00 kn sudskom vještaku Ireni Perić, OIB: 81130255173 sve na temelju uplata izvršenih dana 22. travnja 2021. i 26. listopada 2021.“,

time da je točka II izreke, ispravljena rješenjem od 16. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, tako da glasi:

„II. Nalaže se računovodstvu ovog suda, prema računu br. 10/2021 od 15. studenog 2021. god. isplatiti iznos od 2.460,00 kn sudskom vještaku Ireni Perić, OIB: 81130255173 sve na temelju uplata izvršenih dana 22. travnja 2021. i 26. listopada 2021.“

4. Protiv prvostupanjske presude tuženik je pravovremeno podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga propisanih člankom 353. stavka 1. točke 1.-3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14; - dalje ZPP), posebno ukazujući na apsolutno bitnu povredu iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

- 4.1. U žalbi navodi da je nerazumljiva i neodređena izreka presude kojom se nalaže da tužiteljicama naknadi štetu u iznosu od 36.340,00 eura, da iz izreke nije jasno koji točno iznos treba isplatiti prvotuziteljici, a koji drugotuziteljici, što da se ne može razumjeti niti iz obrazloženja, da je izreka pobijane presude kojom je naloženo da tužiteljicama isplati iznos od 36.340,00 eura s osnova naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti njihovog pravnog prednika, proturječna razlozima presude jer da nije jasno zašto je sud dosudio baš taj iznos, što sve da predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Navodi i da prvostupanjski sud prilikom odlučivanja o visini naknade štete trebao uzeti u obzir životnu dob prednika tužiteljica u kojoj se razbolio od profesionalne bolesti jer nije svejedno je li oštećenik mlađa osoba ili osoba visoke životne dobi, da je trebao uzeti u obzir činjenicu da je prednik tužiteljica preminuo, te vremensko razdoblje kroz koje su izražene posljedice bolesti, a da o tome sud nije vodio računa.
- 4.2. Navodi i da je prigovario nalazima medicinskih vještaka, te predložio provođenje dokaza novim vještačenjem, koji prijedlog sud nije usvojio, pa da je ostalo nejasno zašto iznos od 36.340,00 eura predstavlja primjerenu novčanu naknadu za utvrđenu povredu prava osobnosti, zbog čega smatra da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo. Tužiteljicama da je posljedično tome previsoko dosuđena naknada neimovinske štete jer da okolnosti konkretnog slučaja koje utječu na visinu naknade, ne opravdavaju dosuđenje naknade u navedenom iznosu u smislu članka 1100. stavka 1. i 2. ZOO-a, a njemu da je povrijeđeno pravo na pravično suđenje jer sud nije prihvatio njegove dokazne prijedloge odnosno izvođenja novih dokaza vještačenjem na sporne okolnosti po ustanovama koje provode vještačenja.
- 4.3. Što se tiče povećanja tužbenog zahtjeva i prigovora zastare, ističe da je pravno shvaćanje prvostupanjskog suda u suprotnosti sa pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u rješenju poslovni broj: Revd 2663/2023-2 od 27. rujna 2023., koje citira, te prigovora dopuštenoj preinaci i ostaje kod prigovora zastare na preinačeni dio tužbenog zahtjeva.
- 4.4. Napose navodi da je nezakonita odluka o parničnom trošku, da je nejasna i ne može se ispitati, zbog čega da je počinjena bitna povreda iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe članka 154. i 155. ZPP-a, kao i odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa), što obrazlaže time da je tužbu u ovom predmetu podnio sada pok. Đurađ Šarić koji je bio tužitelj sve do svoje smrti, pa da je neosnovano uvećanje troškova za zastupanje 10% „na ime više tužiteljica“, za radnje koje su poduzete prije njegove smrti tj. prije 21. ožujka 2023., točnije za: sastav tužbe, za zastupanja na ročištima od 22. 9. 2016., 20. 10.2016., 13. 7. 2017., 11.10. 2017., 11. 1. 2018., 20. 3. 2018., 25. 2. 2019., 28. 9. 2020., 13. 1. 2021., 8. 3. 2021., 22. 4. 2021., 1. 12. 2021., 17. 2. 2022., 16. 1. 2023., 1. 3. 2023., 5. 6. 2017., 6. 10. 2021., 18. 5. 2022., 13. 7. 2022., te za sastav podneska od 7. 9. 2016., 26. 9. 2020., 12. 2. 2023., 27. 9. 2016., 27. 10. 2017. i 5. 1. 2021., a neosnovano da je tužiteljicama dosuđen i trošak za sastav odgovora na žalbu od 30. studenog 2016. jer da isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka, kao i trošak za pristup na ročište za objavu obzirom da

njihov punomoćnik na isto nije pristupio, te da je sud u pobijanoj odluci priznao troškove vještačenja od 1.215,00 eura, ali nije naveo od čega se sastoje ti troškovi, pa da se odluka ni u tom dijelu ne može ispitati, te napose navodi i da sud u pobijanoj odluci nije naveo primjenom kojih tarifnih brojeva je odlučio o parničnom trošku.

4.5. Predlaže da se žalba prihvati kao osnovana, ukine pobijana presuda u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovo odlučivanje. Traži trošak sastava žalbe od 625 bodova, uvećan za PDV i sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 305,26 eura.

5. Odgovor na žalbu protiv presude nije podnesen.

6. Tuženik je pravovremeno podnio žalbu protiv rješenja od 22. srpnja 2025., poslovni broj: Pr-273/2024-43, kojim je odbijen njegov prijedlog za prekidom ovog postupka.

6.1. U žalbi citira odredbu članka 68. stavka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona, te navodi da obzirom da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1035/2025 od 19. svibnja 2025. otvoren predstečajni postupak, da je primjenom odredbe članka 68. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona, sud trebao donijeti rješenje o prekidu ovog parničnog postupka, dakle sadržajno ukazuje da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

6.2. Predlaže da se žalba uvaži i pobijano rješenje preinači tako da se utvrdi prekid ovog parničnog postupka. Trošak ne traži.

7. U odgovoru na žalbu tužiteljice ističu da žalba tuženika nije osnovana pozivajući se na odredbu članka 66. stavka 1. točke 1. Stečajnog zakona, navodeći da se slijedom te odredbe ne može utvrditi prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari.

7.1. Traže trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 500 bodova uvećan na PDV.

8. Tuženik je pravovremeno podnio žalbu i protiv rješenja od 3. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, ispravljenim pod točkom II izreke, rješenjem od 16. studenog 2021., poslovni broj: Pr-754/2015, kojim je dr. sc. Ireni Perić, stalnom sudskom vještaku, specijalistu pulmologu za davanje nalaza i mišljenja dosuđen iznos od 2.460,00 kuna (326,50 eura).

8.1. U žalbi navodi da rješenje pobija zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. točke 1.-3. ZPP-a, jer da je prvostupanjski sud trebao u rješenju jasno navesti što je vještak i koliko radio, koliko mu je vremena bilo potrebno za izradu nalaza i mišljenja i je li izračun u skladu s Pravilnikom i Cjenikom o naknadi i nagradi stalnih sudskih vještaka, te za navedeno dati jasne i argumentirane razloge kako bi se moglo ispitati je li nagrada određena sukladno navedenim propisima.

8.2. Predlaže da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovan postupak. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 312,50 kn, uvećan za PDV u iznosu od 78,13 kn, te sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 200,00 kn, što ukupno iznosi 590,63 kn (78,39 eura).

9. Žalba tuženika podnesena protiv pobijane presude djelomično je osnovana u odnosu na točku I izreke, dok je u cijelosti osnovana u odnosu na točku II izreke u kojoj je sadržana odluka o troškovima parničnog postupka. Žalbe tuženika protiv rješenja od 22. srpnja 2025. i rješenja od 3. studenog 2021., nisu osnovane.

10. Polazeći od predmeta spora u kojem tužiteljice kao zakonske nasljednice pok. oca Đurađa Šarića, potražuju naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje njihovog sada pok. prednika zbog profesionalne bolesti, prvostupanjski sud je na temelju provedenih dokaza utvrdio za predmet spora odlučne činjenice, kako slijedi:

- da je prednik tužiteljica sada pok. Đurađ Šarić (Đuro) u razdoblju od 25. siječnja 1960. do 30. siječnja 1969. (9 godina i 5 dana) bio radnik prednika tuženika Brodogradilišta Split, u radnoj jedinici cjevari na brodovima, na poslovima KV radnika, zatim PKV radnika, pa VKV radnika i VKV autogenog varioca, obavljajući poslove radnog mjesta cjevara, nakon čega je u razdoblju od 31. siječnja 1969. do 22. veljače 1992. (23 godine) radio u poduzeću Monter d.d. Zagreb, Pogon Split, na radnom mjestu montera centralnog grijanja, što je razvidno iz radne knjižice prednika tužiteljica (str. spisa 5-7),

- da je prednik tužiteljica ostvario pravo na starosnu mirovinu 6. svibnja 1992. rješenjem RF MIORH-a, Područne službe u Splitu, broj spisa 073310 od 26. svibnja 1992. (str. spisa 202-203), koje rješenje je dostavljeno u spis uz dopis HZMO-a Područna služba u Splitu, 12. ožujka 2018. (str. spisa 201),

- da je prednik tužiteljica za vrijeme rada kod prednika tuženika (od 25. siječnja 1960. do 30. siječnja 1969.) obolio od profesionalne bolesti azbestoze (dg: asbestosis pleuropulmonalis), koja bolest je prvi put verificirana nalazom liječnika spec. pulmologa od 26. rujna 2013., a potom i nalazima od 3. listopada 2014., te 29. travnja 2015. (str. spisa 21-23), te naposljetku potvrđena i provedenim medicinskim vještačenjima sačinjenim od vještaka struke medicine rada, pulmologa i radiologa,

- da je tijekom trajanja prvostupanjskog postupka tužitelj Đurađ Šarić umro dana 21. ožujka 2023., što je razvidno iz njegovog smrtnog lista (str. spisa 381), slijedom čega je postupak prekinut rješenjem od 20. travnja 2023., a potom nastavljeno rješenjem od 21. studenog 2023., obzirom da su postupak preuzele njegove zakonske nasljednice, kćeri Danica Reljanović i Milija Gavrilović, koje su rješenjem o nasljeđivanju iza pok. Đurađa Šarića, od 6. srpnja 2023., poslovni broj: O-1670/2023, UPP-OS-54/2023, koje je postalo pravomoćno istog dana, proglašene njegovim zakonskim nasljednicama, svaka u 1/2 dijela, što je razvidno iz tog rješenja (str. spisa 389-392),

- da je nastavak postupka u odnosu na zakonske nasljednice pok. tužitelja prvostupanjski sud odredio primjenom odredbe članka 1105. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; - dalje: ZOO).

11. Prvostupanjski sud se u pobijanoj presudi vezano za objektivnu odgovornost poslodavca za predmetnu štetu pravilno pozvao i primijenio odredbe članka 111. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14; - dalje ZR), te članka 25. stavka 1. i 2. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 71/14, 118/14, 154/14; - dalje ZZR), a vezano za uzročnost i visinu štete pravilno se pozvao na odredbe članka 1067. i 1100. ZOO-a u vezi s člankom 19. stavka 2. ZOO-a.

12. Na okolnost utvrđenja uzročno posljedične veze između poslova koje je prednik tužiteljica obavljao kod prednika tuženika i profesionalnog oboljenja azbestoze, prvostupanjski sud proveo je dokaz pregledom materijalnih isprava i to medicinske dokumentacije sada pok. tužitelja, rješenja o rasporedu iz kojih je vidljivo da je tužitelj kao zaposlenik prednika tuženika radio u radnoj jedinici cjevvari na radnom mjestu NKV radnika pa onda PKV radnika, VKV radnika i VKV autogenog varioca obavljajući poslove radnog mjesta cjevvara, te medicinskim vještačenjem po stalnim sudskim vještacima Milani Varinac Barač, spec. med. rada, dr. Ireni Perić, spec. pulmologu, dr. Ivanu Gudelju, spec. pulmologu, dr. Marinu Roje, spec. radiologu, dr. Nikoli Sikirici, spec. psihijatru, te dr. Ivanu Urliću, spec. psihijatru.

12.1. Na temelju nalaza i mišljenja dr. Milane Varinac Barač, spec. med. rada, prvostupanjski sud utvrdio je da postoji uzročno posljedična veza između bolesti sada pok. tužitelja azbestoze plućnog parenhima i azbestnih plakova na pleuri, te poslova i radnih zadataka koje je obavljao radeći na poslovima cjevvara kod prednika tuženika, da su kod sada pok. tužitelja ispunjeni svi kriteriji za priznavanje profesionalne etiologije navedenih bolesti, da sada pok. tužitelj ima pozitivnu radnu anamnezu jer je radio 9 godina na poslovima cjevvara, koji period je dovoljno dug za nastajanje azbestom izazvanih promjena, da je poznato da se kod tuženika u tom razdoblju azbest koristio kao izolacijsko sredstvo, a posebno da su ga koristili cjevvari, u istim prostorima s njima da su radili i izolateri koji su u to vrijeme za nanošenja azbesta kao izolacijskog sredstva koristili tehniku tzv. limpetavanja pri kojoj su se u slobodne brodske prostore oslobađale enormno visoke koncentracije azbestnih vlakana koje su bile desetorostruko pa i stostruko veće od onih koje se označavaju kao maksimalno dopuštene koncentracije, tako da je sada pok. tužitelj bio izložen tako visokim koncentracijama azbestnih vlakana, a da se za vrijeme rada u poduzeću Monter gdje je sada pok. tužitelj radio 23 godine kao monter centralnog grijanja, za te poslove nije koristio azbest.

12.2. Nadalje, iz nalaza i mišljenja navedene vještakinje utvrđeno je da kod pok. tužitelja postoji jasno izražen radiološki nalaz koji govori o postojanju fibroznih promjena na plućnom parenhimu te plakova na pleuri koje promjene su registrirane i na radiološkoj slici prsnih organa, te da je MSCT pretraga u dva navrata pokazala da se kod sada pok. tužitelja radi o jasno izraženim promjenama na plućnom